

‘MALUM BASIN’IN YANILTICI HABERLERİNE DİKKAT!

- **1999 Kasımı’nda, zamanın İçişleri Bakanı’nın emriyle, büyük bir yaygara koparılarak başlatılan ve Türkiye tarihinde görülmemiş bir iftira ve karalama kampanyası ile devam eden polis operasyonunun, gerçekte tam bir fiyasko olduğunu akıl ve vicdan sahibi olan herkes artık bilmektedir.**
- 2000’e yakın polis, gece yarısı tam 03.00’te, 40’tan fazla eve aynı anda baskın yapmış, buna rağmen yıllardır gazetelerde yer alan iddiaları destekleyecek tek bir belgeyle veya uygunsuz tek bir durumla karşılaşılmamıştır. En büyük terör örgütlerine bile yapılmamış olan bu görülmemiş operasyonun fiyaskoyla sonuçlanmasının ardından emniyete götürülen ve kelepçelenip gözleri bağlanan masum insanlar, işkence ve tehdit altında dehşet ve hayret verici senaryoların bulunduğu uydurma ifadelerin altına imza atmak zorunda bırakılmışlardır.
- **Bugünlerde BAV camiası hakkında gündeme getirilen iddiaların kaynağı işte bu sahte polis ifadeleridir. Hangi şartlarda, hangi tehdit ve baskılarla imzalatıldığı herkesçe malum olan ve yargılama süresince -daha ilk celseden itibaren- mahkemeler tarafından şüpheyile karşılanıp dikkate alınmayan bu sahte ifadeleri, gerçekmiş gibi kamuoyuna sunmak kanaatimizce büyük bir vicdansızlıktır.**
- Bilindiği gibi Yargıtay, BAV davasında bir kısım sanıklar hakkında, yerel mahkemece verilen zaman aşımı kararını bozmuştur. Bozma kararında sıralanan gerekçelerin bir bölümü, doğal olarak davanın açılmasına neden olan iddialarla ilgilidir ve Yargıtay bu iddiaları aynen sıralamakla yetinmiş, en ufak bir ekleme yapmamıştır. Söz konusu iddiaların tamamı delillere değil polisteki sahte sanık ifadelerine dayanmaktadır ve polis fezlekesinin birebir tekrarından ibarettir. Zaten ne polis operasyonu sırasında, ne de daha sonra, sıralanan iddialarla ilgili bir bilgi veya belge bulunmamıştır. Bu iddialarla ilgili tek bir tanık veya şikayetçi de ortaya çıkmamıştır. İddialar hakkındaki tek dayanak düzmece emniyet ifadeleridir.
- **Yargıtay bu kararıyla gerçekte sadece “Dava dosyasında böyle iddialar var. Bu kapsamdaki suçlar hakkındaki kanuna göre ise zaman aşımı süresi henüz dolmamıştır” demektedir. Yargıtay’ın “Bu suçlar sabittir, sanıklar ceza almalıdır” gibi bir yaklaşımda bulunması ise elbette düşünülemez. Malumdur ki yargılama süreci zaman aşımı sebebiyle yarıda kesilmiştir. Bu nedenle pek çok savunma tanığı dinlenememiş, yeni bilirkişi raporları, bilgi ve belgeler mahkemece incelenemeden yani sanıklar kendilerini savunma haklarını kullanamadan yargılama durdurulmuştur. Durum bu kadar açıkken “Yargıtay sanıkları suçlu buldu” şeklinde bir aldatmacanın kamuoyuna kabul ettirilmeye çalışılması, iyi niyet ve tarafsız habercilik ilkeleriyle bağdaşır bir durum değildir.**
- Tüm bu olup bitenler hukukçuların yasaları en doğru şekilde uygulama çabalarından ve konuya azami titizlik göstermelerinden ibarettir. Ortada sonuçlanan bir yargılama ve verilmiş bir ceza kararı ise yoktur. Yargıtay, yargılama sürecinin devam etmesini uygun bulmuştur ve bundan sonrası yerel mahkemelerin inisiyatifindedir.
- **Yargıtay’ın verdiği kararda çok önemli ve ancak dikkatlerden kaçan noktalar da vardır. Örneğin Yargıtay, bu dava sanıklarının yarısından fazlasının dava dışı kalmasını hükmetmiştir. Aynı şekilde Ebru Şimşek’in iddialarının iftiradan ibaret olduğunu, Fatih Altaylı’nın suçlamalarının delilden yoksun olduğunu onamıştır. Bunlar son derece önemli görülmesi gereken kilit kararlardır.**
- Bir kısım basın, özellikle bazı uygunsuz ve son derece tiksindirici iddiaları sanki ispatlanmış gerçekler gibi göstererek kasıtlı olarak ön plana çıkarmakta, halkımızı yargılananlar aleyhinde yönlendirmeye çalışmaktadır. Örneğin küçük kızlar konusunda ortaya atılan ve başlıklarla ön plana çıkarılmaya çalışılan iftira son derece çirkin ve seviyesizdir. Şurası bilinmelidir ki, dava dosyasında 18 yaşından küçük hiçbir bayandan bahsedilmemekte, dosyada bu konuda hiçbir iddia bulunmamaktadır. Kendileri hakkında bir takım iddialar ortaya atılan bayanların hepsi 18 yaşından büyük insanlardır. Bu insanlar da gerek savcılık, gerekse mahkeme ifadelerinde kendilerinin hiçbir suretle şantaj veya tehdide maruz kalmadıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca bu kişiler emniyetteki ifadelerinin zor ve baskı altında alındığını belirtmişlerdir. Bu nedenle, düzmece emniyet ifadelerinde dahi olmayan “küçük kızlar” iddiasının iftira mahiyetinde olduğu açıktır.

Basının, işkencenin çok yoğun uygulandığı bir atmosferde önceden hazırlanmış ve zor ve baskıyla imzalatılmış olan Emniyet ifadelerini sürekli bu şekilde vermesi hem ayıptır, hem çirkindir, hem de büyük bir vicdansızlıktır. Söz konusu ifadeler Emniyette can güvenliği kaygısı ile imzalanmış, Cumhuriyet Savcılığı’nda ve mahkemede reddedilmiştir. **Bunun net anlamı ise şudur: “Bu ifadeler kesinlikle geçerli değildir.”** Böyle bir durum apaçık ortada iken “bak nasıl attırdık imzayı” tarzında üslup takınmak, sanki marifetmiş gibi bunu anlatmak, işkence ile bir insana hazır ifadeyi imzalatmak ve buna sevinmek hem utanmazlık hem de vicdansızlıktır. Kesin olan gerçek şudur ki, buna sevinenler aynı şartlar altında olsalar aynı ifadelerin altını tereddüt etmeden imzalarlardı. Çünkü orada yapılacak en akılcı hareket budur. Akıllı başında her insan aynı şartlarla karşılaştığında aynı şeyi yapar, canını ve sağlığını kurtarmak için hazır ifadelerin altına imzasını atardı.

Diğer taraftan, sanıklara zorla imzalatılmış olan bu ifadelerin sahte olduğu BAV Davası sırasında kesin olarak ispatlanmış, bu nedenle davaya bakan mahkemelerin hiçbiri bunlara itibar etmemiştir. **Nitekim bu sahte ifade tutanakları birbirbirleriyle karşılaştırıldığında bunların uzun bölümler halinde imla ve dil bilgisi hatalarına varıncaya kadar birbirinin aynısı olduğu ortaya çıkmıştır.**

Örneğin, BAV Operasyonu kapsamında gözaltına alınan A.F. Edes isimli kişiye atfedilen sahte polis ifadesinde tam 103 farklı kişinin isim, soyisim, babaadı, anaadı, doğum yeri, doğum tarihi, nüfus kütük bilgilerinin tüm ayrıntısıyla yer aldığı görülmüştür. Hiç kimsenin (en yakınları bile olsa) 103 farklı kişinin nüfus kayıtlarını ezbere bilemeyeceği tartışmasızdır. O zaman 103 kişinin nüfus kayıt bilgileri A.F. Edes’nin emniyet ifade tutanağına nasıl yansımıştır? **Cevap basittir: bunlar bilgisayarda başka yerden kopyalanıp ifadeye sokulmuştur.**

Bu hususla ilgili bir başka bariz örnek de gözaltında ifadeleri alınan Didem Rahvancı isimli hanım ile Cem Sedat Altan’ın ifade metinlerinde görünmektedir. Didem Rahvancı, emniyet ifadesinin üçüncü sayfasında kişilerin isimlerini sayarken 18 numarada “Erdem Rahvancı (ağabeyim)” ifadesini kullanmıştır. Aynı ifade Cem Sedat Altan’ın emniyet ifadesine doğrudan kopyalandığı için, çok net bir çelişki oluşmuştur. Sedat Altan’ın emniyet ifadesinin üçüncü sayfasında yine 18 numarada “Erdem Rahvancı (ağabeyim)” ibaresi vardır. Cem Sedat Altan’ın, Erdem Rahvancı hakkında ağabeyim ifadesini kullanması mümkün olmadığına göre, her iki ifadenin birbirinden kopyalandığı açıktır.

BAV Soruşturmasındaki tüm ifade tutanakları da bu yöntemle oluşturulmuştur ve bu durum dava sırasında ispat edilmiştir. Buna ilişkin belgeler dava dosyasında mevcuttur. Gazetelerde kendilerinden alıntı yapılan sahte tutanaklar, sanıkların beyanları değil, gazete dedikodularından derlenip kes-yapıştır yöntemiyle ifadelere sokulan ve zor, baskı ve tehditle imzalatılan evraklardır. Bu yayınları yapanlar, emniyette o günlerdeki hukuksuz uygulamaları ve zulmü yakinen bilmeleri ve söz konusu ifadelerin geçersizliğini farkında olmalarına rağmen Türk halkını -çocuk kandırır gibi- kandırmaya çalışmaktadırlar..

Halkımız bilmelidir ki, bu sahte ifadeleri BAV mensuplarına işkenceyle imzalatan memurlar halihazırda işkence suçundan yargılanmaktadırlar. Aralarında döne-

min şube müdürü Adil Serdar Saçan’ın (bu kişi daha sonra çeşitli suçları sebebiyle polislikten atılmıştır) ve bu sahte ifade tutanaklarını hazırlayan polislerin de bulunduğu 10 ayrı görevli hakkında 216’şar yıl hapis istemli davalar mevcuttur. (İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 2005/273 E. Sayılı davası) İşkenceyi ispatlayan adli tıp raporları, tanık anlatımları, bilirkişi raporları ve diğer kanıtlar bu dava dosyalarında mevcuttur.

Sayın Adnan Oktar ve diğer BAV Camiası mensuplarının sahte tutanaklarını hazırlayan kişilerin işkenceyi bir yöntem olarak benimsedikleri ve bu nedenle bunların hazırladıkları belgelerin ne yargı camiasında ne de kendi meslektaşları arasında hiçbir güvenilirliklerinin bulunmadığı Devletimizin resmi raporlarıyla sabittir.

Örneğin İstanbul DGM Başsavcılığı’nın İçişleri Bakanlığı’na gönderdiği 22.02.2000 tarih ve 2000/600 sayılı raporda bu birimin o dönemki yönetiminin:

- **Gözaltındaki kişilere işkence yaptığı,**
- **Müştekileri bile gözaltına aldığı,**
- **Emniyet tutanaklarını zorla imzalattığı,**
- **Hukukdışı hareket ettiği,**
- **Şov amaçlı davrandığı,**
- **Emniyetin hazırladığı ifade tutanaklarını basına verdiği,**
- **Amirlerine hakaret ettiği,**
- **Savcıların emirlerini dinlemediği,**
- **Ev ve işyerlerinde usulsüz aramalar yaptığı,**
- **Soruşturmaları ya sanığa kızarak ya da müştekiye şirin görünmek amacıyla Devlet Güvenlik Mahkemesi kapsamına sokmaya çalıştığı,**
- **Emniyet ile Savcılık arasındaki uyumu bozduğu**

ayrıntılı olarak anlatılmaktadır.

Söz konusu raporda yer alan **“...(İstanbul Organize Suçlar Şubesi yönetimi) DGM kapsamına girmeyen suçlarda da kendi kafasına göre suç tavsifi-ne girişmiş, ya sanığa kızarak ya da müştekiye şirin görünmek amacıyla DGM kapsamına sokmaya çalışmış, bu şekilde anlatımlarla gözlem izni almış, soruşturma sonucunda görevsizlik kararları verilmiştir”** ifadeleri her şeyi yeterince anlatmaktadır.

Yine İstanbul Valiliği’nin bu birim hakkında İçişleri Bakanlığı’na gönderdiği 22.12.2001 tarih ve 2001/13592 sayılı raporda da benzeri gözlem ve tesbitler bulunmaktadır.

Söz konusu birimin 1999-2000 tarihlerindeki yönetiminin sahte ifade tutanakları hazırlamakta ne derece sabıkalı olduğunu görmek için söz konusu gazetelerin kendi arşivlerine şöyle bir göz atması yeterli olacaktır.

Bilinmelidir ki, Türk halkı, Sayın Adnan Oktar ve Bilim Araştırma Vakfı camiası ile ilgili olarak, bu gibi husumetli yayınlara değil, Sayın Adnan Oktar’ın sayıları 250’yi aşan ve 57 dile çevrilen eserlerine, bunlardaki ifadelerine ve kendisinin bu çizgideki yaşamına itibar etmektedir.

Altuğ M. Berker